

Krośniewice, dnia 25 maja 2017 r.

BURMISTRZ KROŚNIEWIC
ul. Poznańska 5
99-340 Krośniewice, woj. łódzkie

Fn. 310.1.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Krośniewic, działając na podstawie art. 14j § 1, § 2 i § 3, w zw. z art. 14 b § 2, § 3, i § 4, art. 14c § 1, § 2 i § 3, art. 14f § 1 i § 2, art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 201) oraz art. 1a ust. 1 pkt. 2, art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 716 z późn. zm.)

postanawia:

1) uznać za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy

- w zakresie zastosowania nowych zasad opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017 r. (pytanie nr 1)

2) uznać za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy

- w zakresie zapłaty pierwszej raty na podatek od nieruchomości za 2017 r. w innej kwocie niż za rok 2016 (pytanie nr 2)

3) uznać za nieprawidłowe stanowisko wnioskodawcy

- w zakresie sposobu określenia podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowej od 1 stycznia 2017 r. (pytanie nr 3)

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 06.03.2017 r. (data wpływu do tut. Urzędu) [redacted]
z siedzibą w [redacted] (dalej: „Wnioskodawca”
lub „Spółka”) jako osoba prawna ze statusem podatnika w trybie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 201) wystąpiła o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, tj. art. 2 ust.1 pkt 3 w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.; dalej: ustawa o podatkach i opłatach lokalnych) w zw. z art. 2 pkt 1 i pkt 2 oraz art. 17 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961)

Przedmiotem wniosku jest stan faktyczny i zdarzenie przyszłe.

Wnioskodawca przedstawił stan faktyczny, zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie oceny prawnej tego stanu oraz uiścił kwotę opłaty w wysokości 80,00 zł a kserokopia dowodu uiszczenia opłaty została dołączona do wniosku. Spółka we wniosku złożyła oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji, w dniu złożenia wniosku nie były przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny i zdarzenie przyszłe:

[REDAKOWANE] jest polskim rezydentem podatkowym w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: „Ustawa o CIT”). Głównym przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest prowadzenie projektów związanych z energetyką wiatrową w Polsce. Wnioskodawca jest właścicielem elektrowni wiatrowej, która jest zlokalizowana w części na terenie Gminy Krośnice.

Elektrownie wiatrowe nie figurują w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych Spółki jako samodzielne (wyodrębnione) środki trwałe, od których byłyby dokonywane odpisy amortyzacyjne zgodnie z ustawą o CIT. W ewidencji ujęto środki trwałe, których wartości początkowe obejmują swym zakresem m.in. części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundament i wieżę), jak i urządzenia służące do wytwarzania energii elektrycznej – urządzenia wiatrowe.

W przypadku należących do Spółki urządzeń wiatrowych, w ich wartości początkowej ustalonej dla potrzeb amortyzacji zostały skapitalizowane nie tylko wydatki na wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Na wartość początkową urządzeń wiatrowych składają się także wydatki Spółki na inne elementy i infrastrukturę towarzyszącą, tj. przykładowo:

- oprogramowanie (np. System Scada), które monitoruje działanie oraz pozwala kontrolować pracę urządzenia wiatrowego,
- wyciągarkę wraz z olinowaniem, która służy do transportu osób i sprzętu z poziomu gruntu do urządzenia wiatrowego,
- oświetlenie ostrzegawcze,
- zabezpieczenie odgromowe,
- chłodnie i wentylatory,
- wiatrowskaz oraz anemometr, które są odpowiedzialne za pomiary prędkości ruchu oraz kierunku wiatru,
- wyłączniki awaryjne, które w przypadku wystąpienia zagrożenia dla prawidłowego działania urządzenia wiatrowego pozwalają na awaryjne jego zatrzymanie,
- prawa autorskie do dokumentacji technicznej dotyczącej zespołu prądotwórczego,
- wiedzę specjalistyczną dotyczącą zespołu prądotwórczego (know-how),
- prawa autorskie do dokumentacji związanej z pracami budowlanymi.

Wnioskodawca dotychczas tj. do końca 2016 r. zgłaszał do opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowle w szczególności wieże i fundamenty elektrowni wiatrowej.

Podstawą opodatkowania dla zgłaszanych budowli była ich wartość początkowa dla potrzeb amortyzacji CIT bez pomniejszania jej o wartość odliczonych odpisów amortyzacyjnych.

Jednocześnie Spółka nadmienia, że w dniu 19.01.2017 r. otrzymała od Gminy interpretację indywidualną przepisów podatkowych o sygnaturze Fn. 310.1.2016. Wnioskodawca nie zgadza się z treścią uzyskanej Interpretacji, jakoby w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 roku za budowlę w rozumieniu przepisów ustawy 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych uznawało się zarówno elementy budowlane elektrowni wiatrowej (tj. fundament i wieża) jak i urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowej. Kwestionując prawidłowość tej interpretacji, Wnioskodawca podjął odpowiednie kroki prawne celem uchylenia tej interpretacji.

Spółka powzięła wątpliwości co do sposobu wyliczenia podstawy opodatkowania dla celów wyliczenia podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowej, której wcześniej w całości nie opodatkowywała tym podatkiem. W związku z powyższym Wnioskodawca wystąpił powtórnie z wnioskiem o wydanie interpretacji celem uzyskania od Gminy informacji na temat metodologii określenia podstawy opodatkowania dla celów wyliczenia należnego podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowej w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r.

W związku z powyższym Wnioskodawca postawił pytania, formułując je następująco:

1. Czy Wnioskodawca powinien zastosować nowe zasady opodatkowania PON elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017 r.?
2. Czy Wnioskodawca powinien zapłacić pierwszą ratę na PON za 2017 r. w innej kwocie niż za rok 2016 ?
3. W jaki sposób Wnioskodawca powinien określić podstawę opodatkowania elektrowni wiatrowej PON od 1 stycznia 2017?
- 4.

Wnioskodawca przyjął poniższe stanowisko wraz z uzasadnieniem:

1. Wnioskodawca uważa, że powinien zastosować nowe zasady opodatkowania PON elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017 r.
2. Wnioskodawca uważa, że powinien zapłacić pierwszą ratę na podatek od nieruchomości za 2017 r. w innej kwocie niż za rok 2016.
3. Wnioskodawca uważa, że do określenia podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości nowej budowli Elektrowni wiatrowej będzie musiał zastosować art. 4 ust. 5 Upol i określić wartość budowli na dzień 1 stycznia 2017 r.

Ad.1

Celem uzasadnienia zaprezentowanego stanowiska w zakresie pytania nr 1 Wnioskodawca wskazuje, że zgodnie z art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych od dnia wejścia w życie ustawy, tj. od 15 lipca 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. „(...) podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy.”

Zdaniem Wnioskodawcy, oznacza to, że nowe zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych określone w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, powinny być stosowane począwszy od 1 stycznia 2017 r.. Konsekwentnie zdaniem Wnioskodawcy, do końca roku 2016 zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych powinny pozostać niezmienione. W szczególności, nie jest konieczne

dokonywanie jakichkolwiek korekt deklaracji czy wysokości rat na podatek od nieruchomości za 2016 r., a nowe zasady znajdują zastosowanie dopiero w deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r., składanej do dnia 31 stycznia 2017 r.

Ad.2

Uzasadniając stanowisko w zakresie pytania nr 2 Wnioskodawca wskazuje, że nowe zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości wskazane w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych znajdują zastosowanie począwszy od 1 stycznia 2017 r.

Wnioskodawca uważa, że do dnia 31 stycznia 2017 r. zgodnie z ogólnymi zasadami wpłacania rat na podatek od nieruchomości, powinien zapłacić pierwszą zaliczkę na podatek od nieruchomości za 2017 r., w innej wysokości niż dotychczas wpłacane raty na podatek od nieruchomości do tut. urzędu.

Rata powinna wynosić 1/12 podatku od nieruchomości wyliczonego na podstawie nowych zasad, w oparciu o przepisy ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Wnioskodawca uważa, że zobowiązuje go do tego art. 6 ust. 9 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ad.3

Spółka w uzasadnieniu swojego stanowiska odnośnie pytania nr 3 wskazuje, że w związku z tym, że w deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r. wykaze nową budowlę, która do tej pory nie była deklarowana do opodatkowania podatkiem od nieruchomości, powstaje pytanie, w jaki sposób należy opodatkować tę nową budowlę.

Zgodnie z ogólnymi zasadami, stosowanymi przez Wnioskodawcę do tej pory, zawartymi w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podstawę opodatkowania stanowi „ dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6 – wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.”

Jednocześnie zgodnie z art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „ Jeżeli od budowli lub ich części, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych – podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego”.

Wnioskodawca wskazał w opisie zdarzenia przyszłego, że Spółka dokonuje odpisów amortyzacyjnych od pojedynczych środków trwałych. Jednocześnie Spółka nie posiada w swoich księgach podatkowych Elektrowni wiatrowych jako samodzielnego środka trwałego .

Wnioskodawca wskazuje, że do tej pory nie dokonywał odpisów amortyzacyjnych od tak rozumianej budowli i nie będzie ich dokonywać w dalszym ciągu, jako że Spółka będzie dokonywała odpisów amortyzacyjnych od pojedynczych środków trwałych, które zostały ujawnione w jej księgach podatkowych.

W związku z tym, Wnioskodawca uważa, że podstawę opodatkowania dla Elektrowni Wiatrowej powinien określić na poziomie jej wartości rynkowej, określonej, zgodnie z art. 4 ust. 5 w zw. z art. 6 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, na dzień powstania obowiązku podatkowego, tj. na dzień 1 stycznia 2017 r.. Zgodnie bowiem z nowymi przepisami , które zaczną

obowiązywać od tego dnia, obowiązek podatkowy w odniesieniu do Elektrowni wiatrowej powstanie 1 stycznia 2017 r.

Spółka wskazuje, że poniosła wydatki na elementy składowe elektrowni wiatrowej, które nie stanowią Elektrowni Wiatrowej w rozumieniu nowych przepisów, a które zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami nie zostały wyodrębnione i ujawnione w rejestrze jako osobne środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne.

Spółka podkreśla, że nie jest możliwe określenie wartości elementów składających się na Elektrownię wiatrową w inny sposób niż poprzez wycenę wartości rynkowej Elektrowni Wiatrowej. Spółka nie zawsze bowiem posiada pełne informacje dotyczące wartości wskazanych w opisie stanu faktycznego elementów, które nie podlegały dotychczas opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Zdaniem Wnioskodawcy elementy te także od 1 stycznia 2017 r. nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, jako że nie stanowią budowli dla celów podatku od nieruchomości, w tym w szczególności nie stanowią elementu Elektrowni Wiatrowej, powinny być zatem wyodrębnione.

Zdaniem Wnioskodawcy, jedyną możliwością prawidłowego określenia podstawy opodatkowania Elektrowni Wiatrowej dla celów podatku od nieruchomości jest jej wycena na moment powstania obowiązku podatkowego, tj. na moment wejścia w życie nowych przepisów (1 stycznia 2017 r.). Każde inne podejście prowadziłoby do nieprawidłowego określenia podstawy opodatkowania Elektrowni Wiatrowej w związku z wliczeniem do jej wartości elementów nie stanowiących Elektrowni Wiatrowej, w tym w szczególności wartości niematerialnych i prawnych, które bez wątpienia nie mogą zostać zadeklarowane przez Wnioskodawcę do opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Wnioskodawca podkreśla w złożonym wniosku, że znane jest jej oficjalne Pismo Dyrektora Departamentu Podatków Lokalnych i Katastru z Ministerstwa Finansów z 15 maja 2003 r. (sygn. LK-727/MM/03). W piśmie tym wskazano, że w przypadku gdy od danej budowli opodatkowanej podatkiem od nieruchomości nie dokonuje się odrębnie odpisów amortyzacyjnych (tj. nie określa się dla niej odrębnie wartości początkowej), to taka budowla powinna być opodatkowana podatkiem od nieruchomości od jej wartości rynkowej na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie, że zaprezentowane przez niego stanowisko i rozumienie treści przepisów w odniesieniu do przedstawionego przez niego pytania jest prawidłowe.

Po dokładnym rozpatrzeniu wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej i dokonaniu analizy stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego oraz stanu prawnego odnoszącego się do przedmiotowej sprawy Burmistrz Krośniewic zważył, co następuje:

Ad. 1 i 2

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania nr 1 dotyczącego zastosowania nowych zasad opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych od dnia 1 stycznia 2017 r. oraz w zakresie pytania nr 2 dotyczącego zapłaty pierwszej raty na podatek od nieruchomości za 2017 r. **należy uznać za prawidłowe.**

Na podstawie art. 14c § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.) odstąpiono od uzasadnienia prawnego z uwagi na fakt, iż stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

Ad. 3

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania nr 3 dotyczącego sposobu określenia podstawy opodatkowania elektrowni wiatrowej podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r. stwierdzającego, że do określenia podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości nowej budowli Elektrowni wiatrowej Wnioskodawca winien zastosować art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i określić wartość budowli na dzień 1 stycznia 2017 r. **należy uznać za nieprawidłowe.**

W następstwie zmian wprowadzonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.) oraz wejściem w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961), począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r., co wprost wynika z art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, na przedmiot opodatkowania budowli w postaci elektrowni wiatrowej składają się zarówno jej części budowlane, jak i niebudowlane. Założenie takie opiera się na definicji elektrowni wiatrowej zawartej w art. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w świetle której składają się na nią co najmniej fundament, wieża oraz elementy techniczne takie jak: wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Konsekwencją zmiany polegającej na uznaniu z dniem 1 stycznia 2017 r. całej elektrowni wiatrowej tj. elementów budowlanych i niebudowlanych za budowlę dla potrzeb opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest konieczność ustalenia wartości stanowiącej podstawę opodatkowania tym podatkiem.

Powyższe zmiany, które rzutują na zakres opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych nie zmieniają sposobu zasad określania ich podstawy opodatkowania.

Stosownie do art 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6, podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowi ich wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego. Wyjątki, o których mowa w tym przepisie dotyczą wskazywania podstawy opodatkowania w przypadku budowli będących przedmiotem umowy leasingu (art. 4 ust. 4), od których nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych (art. 4 ust. 5) oraz od budowli ulepszonych lub w zakresie których dokonano aktualizacji wyceny środka trwałego (art. 4 ust. 6).

Z literalnego brzmienia przepisu art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że ma on zastosowanie tylko do budowli, od których nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych.

Chociaż zmiana wartości budowli wiąże się z sytuacją wskazaną w art. 4 ust. 6, to jednak przepis ten nie może znaleźć zastosowania przy nowych zasadach opodatkowania elektrowni wiatrowych. Zmiana wartości (jej podniesienie) dla celów podatku od nieruchomości, nie była bowiem wynikiem sytuacji, o których mowa w art. 4 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W konsekwencji skoro nie zachodzi żaden z wyjątków, o których mowa w ust. 4-6, podstawa opodatkowania powinna być ustalona wedle ogólnej zasady wynikającej z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W tym miejscu należy przytoczyć stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, który w wyroku z dnia 26 lutego 2014 r., I SA/Lu 1245/13, wskazał, że jedynym przypadkiem kiedy ustala się podstawę opodatkowania budowli lub ich części w wysokości wartości rynkowej jest okoliczność, gdy od budowli lub ich części w ogóle nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych.

Jeżeli więc Wnioskodawca dokonuje od elementów składających się na elektrownię wiatrową (części budowli) odpisów amortyzacyjnych, podstawą opodatkowania będzie wartość tych elementów ustalona zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Identycznie będzie w odniesieniu do części niebudowlanych (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu).

Wskazana wyżej zasada określenia podstawy opodatkowania nie ulega zmianie przez fakt, iż elektrownia wiatrowa nie stanowi jednego środka trwałego w prowadzonej przez Spółkę na potrzeby podatku dochodowego ewidencji, lecz ujęto w niej poszczególne elementy tej elektrowni. Podatek od nieruchomości nie jest uiszczany od środków trwałych lecz od budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a art. 4 ust. 1 pkt 3 tej ustawy nie wymaga, aby budowla stanowiła środek trwały, od którego dokonuje się odpisów amortyzacyjnych. Dlatego tak, jak dopuszczalne jest opodatkowanie jedynie części budowli składających się na jeden środek trwały, tak też należy przyjąć, iż możliwe jest opodatkowanie budowli, na którą składa się kilka środków trwałych ujętych odrębnie w ewidencji podatnika prowadzonej na potrzeby podatku dochodowego. W wyroku NSA z dnia 12 stycznia 2016 r. (II FSK 2243/15) stwierdza się, że: „..... sposób identyfikowania, ewidencjonowania i dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych dla celów podatków dochodowych jest obojętny z punktu widzenia podatku od nieruchomości. Ponadto należy mieć na uwadze, że odpisów amortyzacyjnych dokonuje się nie od środków trwałych jako takich ale od wartości początkowej tych środków. Skoro zatem, w rozpoznawanej sprawie, wartość budowli została zagregowana (ujęta) w wartości początkowej budynku nie może budzić wątpliwości, że podatnik dokonywał odpisów amortyzacyjnych także od wartości początkowej spornej budowli.”

Sytuacja ta nie uległa zmianie po 1 stycznia 2017 r.. Skoro zatem przed 1 stycznia 2017 r. w orzecznictwie wskazywano, że „ Podstawą opodatkowania elektrowni wiatrowych jest więc wartość budowli, czyli wszystkich elementów obiektu budowlanego oraz części budowlanych urządzeń technicznych elektrowni wiatrowych, urządzeń budowlanych oraz fundamentów pod urządzeniami, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Nie są natomiast nimi opodatkowane w świetle przepisów art. 1a ust 1 pkt 2 ustawy podatkowej w związku z art. 3 pkt 3 i pkt 9 ustawy Prawo budowlane same urządzenia służące wytwarzaniu energii elektrycznej”.(Por. Wyrok NSA z dnia 2 grudnia 2011 r. II FSK 1658/10), to po nowelizacji przepisów zmiana polega wyłącznie na tym, iż na wartość elektrowni wiatrowej składają się dodatkowo elementy niebudowlane. Jeżeli w skład tak rozumianej budowli wchodzi części, od których dokonuje się odpisów amortyzacyjnych, podstawą opodatkowania będzie suma wartości tych elementów, określona zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Nie sposób jest zaakceptować stanowiska, wedle którego w rozumieniu wskazanego przepisu podatnik nie dokonuje od budowli odpisów amortyzacyjnych, gdy nie stanowi ona odrębnego środka trwałego, a zatem podstawą opodatkowania powinna być jej wartość rynkowa.

Wskazać należy, iż oprócz wymienionego wyżej wyroku NSA z dnia 12 stycznia 2016 r. (II FSK 2243/15) Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku również z dnia 12 stycznia 2016 r. (II FSK 2244/15) poczynił ustalenia, iż „ przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości

nie są środki trwałe, ale budowle lub ich części w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych odsyła do przepisów o podatkach dochodowych dotyczących środków trwałych tylko w zakresie ustalania wartości początkowej. Nie ma zatem znaczenia na gruncie podatku od nieruchomości sposób identyfikacji i ewidencjonowania środka trwałego dla potrzeb podatków dochodowych. Wobec powyższego za nieistotne należy uznać argumenty, iż "Drogi, place chodniki" nie stanowią odrębnego środka trwałego (jest częścią środka trwałego Budynek C.), oraz że nie posiadają własnego numeru ewidencyjnego. Kwestią prawnie doniosłą jest ustalenie, który z obiektów posiadanych przez podatnika powinien być sklasyfikowany jako budowla lub jej część i jaka jest jej wartość określona według zasad wynikających z przepisów o podatkach dochodowych. (...) Naczelny Sąd Administracyjny nie podziela stanowiska skarżącej, iż jedną z sytuacji, gdy podatnik nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych od budowli jest taka, że budowla nie stanowi odrębnego środka trwałego, zaś jej wartość jest zagregowana w wartości środka trwałego stanowiącego budynek. Jak wyżej zaznaczono, sposób identyfikowania, ewidencjonowania i dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych dla celów podatków dochodowych jest obojętny z punktu widzenia podatku od nieruchomości "

Mając na uwadze powyższe Burmistrz Krośniewic stoi na stanowisku, że od dnia 1 stycznia 2017 r. podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli w postaci elektrowni wiatrowej, w rozumieniu wyżej wskazanym, stanowi jej wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego (art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Wartość, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest właściwa dla opodatkowania również wtedy, gdy elektrownia wiatrowa nie stanowi odrębnego środka trwałego, od którego dokonuje się odpisów amortyzacyjnych, lecz są nimi poszczególne elementy. Suma wartości tych części budowli, ustalona zgodnie z powołanym przepisem, będzie stanowiła podstawę opodatkowania na potrzeby podatku od nieruchomości.

Stąd też odpowiadając na pytanie nr 3, od dnia 1 stycznia 2017 r. Wnioskodawca powinien określić podstawę opodatkowania elektrowni wiatrowej w oparciu o art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania nr 3 należy uznać za nieprawidłowe.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak wyżej.

Pouczenie :

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a

BURMISTRZ

Juliana Barbara Herma